

[Albrechtsen]

ken om en solidarisk boligpolitik, som også har været bærende for, at vi har et relativt stort – ikke stort nok – almennyttigt byggeri her i Danmark.

Fru Pia Kjærsgaards løsning er tvangsauktioner, og man må heldigvis konstatere, at det store flertal her i folketings salen ikke har tænkt sig at tilslutte sig den model.

Det, der står tilbage at diskutere, når alle vi andre er enige om, at det naturligvis ikke er acceptabelt bare at kaste beboerne ud i den utryghed, der ligger i at gennemføre striber af tvangsauktioner, er, hvordan man klarer disse problemer, hvordan man tilvejebringer de penge. Der har ministeren nu spillet ud med sit forsøg på en løsning. Jeg er ikke sikker på, at det i alle henseender er heldigt, men til forskel fra fru Pia Kjærsgaards indstilling er det en bestræbelse på i hvert fald i et vist omfang at løse nogle problemer, som skal løses. Den anerkendelse vil jeg godt give ministerens forslag.

Det, jeg især er betænkelig ved, er, at disse penge, som skal tages fra pligtbidragene eller særskatten, hvad man nu vil kalde den, som i sin tid er blevet pålagt de gamle afdelinger, som gradvis er blevet udvidet, og som beboerne aldrig har brudt sig om, nu for halvdelens vedkommende skal føres over til et formål, som jeg ikke er helt sikker på at man har dækning for at disse afdelinger og boligforeninger er interesseret i at medvirke til. De kunne jo godt indtage det synspunkt, at det er en statsopgave at løse disse problemer.

Derfor synes jeg, det vigtigste i forbindelse med det her forslag er at få afklaret, om man i den almennyttige sektor selv synes, at dette er den rigtige måde at gribe det an på. Jeg synes, det bør sendes til de boligforeninger, de boligafdelinger, der er berørt af det, således at vi kan få at vide, om man er indstillet på at acceptere den ordening, der ligger her.

Jeg tror da altid, man inden for den almennyttige sektor har haft det grundsynspunkt, at vi må hjælpe hinanden, hvis vi er i vanskeligheder, og derfor kan det godt være, at boligforeningerne vil synes, at de skal gå i forhandlinger med ministeren om ordninger. Jeg tror bare på den anden side, man skal gøre sig klart, at der blandt beboerne er en meget stærk modvilje imod den form for særskatter, som man indførte ved pligtbidraget. Dengang sagde man, at disse penge ville dog trods alt komme tilbage til anvendelse i

afdelingerne, og det er det løfte, man gav dengang, man vil bryde, hvis man nu siger, at halvdelen af pengene fremover skal bruges til den her fond.

Derfor tror jeg faktisk, at der er nogle problemer i forhold til, hvad man har lovet beboerne med hensyn til disse penge, som først skal afklares, før man kan gå videre med en model som den her.

Som sagt vil vi godt være med til at forhandle om – hvis der er interesse for at inddrage VS i noget sådant – hvordan man eventuelt kunne finde løsninger. Når vi har en situation, hvor de, der bor i ejerboliger, får seks gange så mange statskroner i boligstøtte som dem, der bor i lejerboliger, understreger det, at det ikke kan være det rigtige principielle udgangspunkt, at det er de dårligst stillede, der selv skal skillinge sammen for at løse de sociale problemer. Det må være rigtigere, at man så på fordelingen og måske ændrede forholdet 6:1 noget mere til gunst for lejerne, f.eks. ved at kigge på rentefradrag og den slags ting og derved tilvejebringe de nødvendige midler.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg er sådan set ligeglad med knubbede ord, og det går jeg ud fra at man efterhånden har fundet ud af. Det er ikke altid hensigtsmæssigt, når alle herinde, som hr. Albrechtsen sagde, er enige undtagen Fremskridtspartiet. Jeg er sådan set ligeglad med, om alle de andre er enige. Derfor kan det godt være, at jeg har ret. Det kan godt være, at det ikke altid er hensigtsmæssigt. Det er faktisk ikke altid naturligt, at det er folketingsflertallet, der har ret. Jeg kan nævne en masse andre områder, men det skal jeg nok lade være med under denne her debat.

Partierne burde faktisk vide, at man har måttet ud med den ene redningsaktion efter den anden til disse selskaber. Det er der i hvert fald ikke nogen der kan være uenig med mig i, så det er en omgælse af sandheden fra Folketingets talerstol.

Specielt i Københavnsområdet er det, fordi der er bygget alt, alt for stort og alt, alt for dyrt. Man har overhovedet ikke tænkt på, om det, man byggede, kunne lejes ud til en rimelig pris.